

CALICUL

SATIRĂ. — Redactor **TEPELUȘ.**

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
SIBIU
Str. Școalei de înot Nr. 8-10

ANUNȚURI:
5 lei/linia petit.

Constatare îndrăznețe.

In țară și în Capitală

S'a rupt în sdrențe giulgiul vacanței somnolente
Ce-acoperea pe vară plăcutul „farniente”,
Ca la un semn azi toate sunt puse în mișcare,
Aleargă lumea 'ntreagă, ca la mobilizare
La vii să strângă poama, la câmp să strângă rodul,
E'n plină acțiune acum întreg norodul;
In primării cu zorul muncesc la urnă unii
Iar trenurile-aleargă cu-aleșii națiunii
Spre mândra Capitală ce-așteaptă doritoare
Provincialii darnici cu pungi ispititoare.

Aruncă zilnic trenul în București puvoiul:
Jidani, samsari, cocote, spioni și de tot soiul
Și 'n flux-refluxul ăsta de-amfibii și reptile
Trăește Capitala de-atâția ani de zile,
Fudulă și bătrână, dar dornică de viață
Peste noroiul vremii ea dă cu fard pe față
Și-acelui care-i face o mină zâmbitoare
Ea, — fără multă vorbă, — îi dă din tot ce are.

In plină acțiune e-acuma Capitala,
Politica, teatrul și arta și 'nvârteala
S'au deșteptat din somnul obositor de vară
Și au plecat din centru afară, spre hotară
Cum a pornit Tănase să facă sfântă artă
Și să învețe lumea morala desbrăcată

Iar adormite simțuri de fete de la sate
Să le trezească 'n taină spre gusturi rafinate
Și-apoi orice bacfișe, pe stradă sau acasă
Șă-ți spună glume grase de care-a spus Tănasă.

Ca inima ce-aruncă spre artere roșul sânge
Și iară dup'o clipă din nou la sine-l strânge
Spre-al arunca 'ncontinuu și-al strânge laolalt',
Așa și Capitala aruncă ne 'ncetat
Și strânge și aruncă în țara asta mare
Și bun și rău... Sărmana! nu dă decât ce are
Căci tot strângând într'una, a strâns multă „strânsură”,
De-aceea te sfidează licheaua și te 'njură,
De-aceia azi Tănase în artă-i plebiscit
Și — peste-artiști de seamă, — de lume-i mai iubit
Căci arta-i ca și grâul, de intră 'n el neghina
Plivitul fără grije al nostru poartă vina.

TEPELUȘ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ce-ți pasă ție chip de lut!

Ce-ți pasă ție chip de lut
Dacă sunt flămând sau rupt,
Dacă 'n pungă n'am parale
Dacă 'n oală n'am sarmale
Și n'am porc în batătură
Nici în tingire unsură.

*

Vorba e că porcu-acuma
La Domenii l'a dus bruma
Iar sarmăluțele mele
Umblă veșnic pe sosele,
Gunoi nu mai e la mine
Far' numai prin limuzine
Și de când e 'n țară sfat
Chiar de rae ne-am scapat.

Maciste.

Tine la ea.

— Bărbate, te întreb încăodată, ții tu la mine?
— Luat-ar dracul să te ia toanto, ți-am mai spus-o de o sută de ori, că da.

Unui nou-născut

Că te-ai făcut acuma liberal
Ai vrut să întărești prin fapta ta
O vorbă care sună cam așa:
«Țiganul se înecă de regulă
la mal!».

VOTUL UNIVERSAL.

Eu sunt infailibil, dar totuși coruptibil,
Ma are toți zevzecii, ma are toți savanții,
Prin mine se alege în slujbe-ignoranții
Și toți îmi știe fața, deși sunt invizibil.

Sunt sclav în mâni crepate și 'n mâni de domnișori
Și'n preajmă de alegeri m'ar vrea o lume 'ntreaga,
Dar după ce-mi despoale mormântul, — urna neagră, —
M'arunca ca pe-o sdreanță și 'nvinși și 'nvingători.

Eu sunt mestecătura bizară și neroadă
De conștiința sacra, de dușmanii, de ură
De interes, de mita și dau flecar din gura
Când spintec conștiința cu acul meu din coadă.

Se laudă parinții și moașele flecare
Ca m'au făcut al naibii, universal secret,
Dar mi-au lăsat buricul cu un grozav defect
Și astfel în alegeri secretul meu dispare.

Tepeluș.

Din filosofia lui Amnar

Cine a spus că omul s'a născut din maimuță, ăla încă n'a cunoscut măgarii.

Suprema artă este de a învăța pe altul ceea ce tu singur nu știi.

Dacă n'aș fi cum sunt, aș face ce nu pot să fac.

Cu apa liberală cu care Ionel Brătianu a scaldat pe toți leproșii naționali din Ardeal, noi nu ne mai putem spăla.

Principiul liberal n'ar plăti nici o ceapă degerată fără Banca Românească.

Avrigenii au multă asemănare cu Țiganii, ba încă îi și întrec în unele privințe: Țiganii și-au mâncat numai Biserica, pe când Avrigenii vreau să-și mănace și Școala Normală.

Visul de regulă trăește în țara lui Pop-Ianoș: Flămândul se mișcă în codril de pâne, vrăbii-le flămânde visează mălaiu și țiganul se satură în vis cu țalmos-balmoș. Nu vă mirați dacă și eu am visat că protopopul Togan a făcut slujba liturghiei în Catedrala din Sibiu fiind secundat de părintele Isacul.

El a uitat.

— Ai mai fost odată condamnat tot pentru furt.

— Las-o dle judecător, a fost demult și eu am uitat-o deabinelea.

Stan Pătitul

În comuna Hozman, s'a întâmplat odată ceva, ce, în alte comune, cu greu se mai poate întâmpla. Comuna Hozman zace lângă Hărtibaciu, un râu, din care oamenii prind peștii cu oala de mămăligă, și broaștele le uscă vara, ca să aibă lemne pe iarnă.

În comuna asta locuiesc două naționalități, Români și Sași, cu patru biserici, totatătea confesiuni, ș'o grămadă de țigani, care cerșesc pe la toate bisericile, fără deosebire de confesiune.

Pe timpul absolutismului lui Bach, a celui mai drept regim, de când există Hosmanul, făceau urșii mari pagube în curruzele comunei Hozman, din care cauză deregătoră politică a orânduit o vânătoare pentru stărpirea urșilor. Între mânătorii, sau gonacii scoși din toate comunele învecinate la vânătoare, se află și țiganul Buric Rafa din Hozman, care cu multă frică de urși, se târâia prin pădure. În decursul vânătoarei se întâmplă, că un urs mare, speriat de str-

peste o tufă de mesteacăn, lângă care sta Buric Rafa. Tufa de mesteacăn se încovoae de greutatea ursului, și venindu-și la loc, pălește pe Buric Rafa, așa cade la pământ și de frică, strigă ca din gura șerpilor: Tulvai că m'a mâncat ursul! — Și înzad-dar îi spuneau oamenii, ce l'au sărit în ajutor, că nu-i mâncat de urs, ei tot n'a încetat a striga, ba și după ce l'a adus acasă, striga mereu: Tulvai, că m'a mâncat ursul;

Urmarea a fost, că Buric Rafa a doua zi și-a dat sufletul de frică, că l'a mâncat ursul.

Buric Rafa, cu ceva prindere fiind, și-a dat sufletul liniștit, că popi, care să-l îngroape sigur, se vor afla. Și țiganul nu s'a înșeal, pentru că îndată ce s'a lăsat vestea în sat, că e mort, deloc au sosit atât popa cel unit, cât și cel neunit, cu toate uneltele de lipsă pentru îngropăciune.

Una numai nu se știe cu siguranță, și adevărat de care confesiune se ține Buric Rafa, de cea unită sau de cea neunită?!

numele usului, după care țiganii de regulă trec de uniți; popa cel neunit își întemeia dreptul său de al îngropa, pe faptul că mortul la paștile din urmă a luat paști la biserica sa.

Așa s'a născut între popa unit și cel neunit o ceartă mare asupra întrebării: Care din amândoi să ducă pe Buric Rafa către cealaltă lume în cărușie, și să-și ia plata?!

Nefiind al treilea care să hotărască asupra acestei întrebări, popii și-au sărit unul la altul cu mâinile'n barbă, și cel unit, mai tare fiind, popa cel neunit, în câteva minute, a rămas fără barbă.

Țiganul s'a îngropat de popa cel unit, pe a cărui dreaptă binecuvântătoare se observa încă peri de barbă gr.-or — Popa cel neunit, din contră, s'a dus acasă, și uitându-se în oglindă la pustietatea din barba sa, a zis: Doamne dă să fie numai vis!

Așa a zis odinioară și țiganul, când lupul i-a mâncat calul!

Se povestește adevărat, că țiganul și-a împedecat odinioară calul lângă bordeiu, și s'a culcat hodinit. Peste noapte, venind lupii, i-au mâncat calul până la os. — Dimineața următoare sculându-se țiganul, caută după cal, dar' află numai oasele. Atunci țiganul, nevoind a crede ochilor săi, a zis: Doamne dă să fie numai vis! — Durere însă că nu era vis, și în fine țiganul convingându-se din pedecă, care sta încă legată de oasele picioarelor calului, că într'adevăr e calul lui cel mâncat de lupi a zis: Sărmană pedecă, ce frică vei fi mai dus tu, până ce lupii mi-au mâncat calul!

Trez nu vine.

La oficiul stării civile se prezintă o pereche. Mirele a luat în gradul al nouălea:

— Dar cum să vă cunun, când mirele îi beat.

— Tocmai de aia — răspunde mireasa cunună-ne că trez nici legat nu putea fi

Urzică Scandalografescu

Creditul e ban. A avea credit este egal cu a avea bani. Ca cineva să bea o litra de rachiu, n'are lipsă de bani dacă are credit. Credit și credința frați etimologici fiind, de sine se înțelege, că cine are credit d'o litra de rachiu, are și credința de o asemenea valoare, și fără muștrare de conștiință își poate schimba credința pentru rachiu!

Care va să zică, credința, fie gr. or. ori gr. cat. nu face mai mult, decât o litra de rachiu. Și fiind-că, cu atâtea litre de rachiu poți câștiga atâția credincioși gr. or. pentru biserica gr. cat., câți credincioși gr. cat. pentru biserica gr. or. de aceea, la noi Românii, cu toata deosebirea confesională, nu există deosebirea de credință. Așa, cine are la noi credința numai cât un grăunte de muștar, acela nu numai poate muta munții, dar poate bea în oricare cârciumă până atunci, până cârciumarul îi cere să-și răscumpere creditul cu bani, iar dacă nu

poate, îl da din cârciuma pe stradă.

Explicând valoarea credinții la unii, îmi explic și rostul vânzătoareii după credințele politice, care au pornit-o alții.

A avea o credință politică tare și inviolabilă, este egal cu a nu mai bea nici când rachiu de-a pochia.

«Credința ta te va mântui», se explica prin faptul că dacă ești tare în credință, cu siguranță că o să te mântue la mir aceia cari atentează la ea.

Dacă apostolii cei vechi au murit pentru credință, apoi și apostolii liberalilor traesc după credință. Ei au o credință mai tare ca oțelul care sună cam așa: «Prin noi înșine pentru noi vr'o câțiva», sau mai bine zis: «Prin votul tău, pentru botul meu».

Când ai credință ajungi cu siguranță în Rai, mai ales dacă credința ta ți-ai pus-o în vr'un medic sau în vr'un dentist.

Credința la politicieni e ca stamba: după ce se mur-

dărește, o dă la spalat. Cu toate că unele soiuri de stampe mai rău se murdăresc prin contactul cu apa curată, politicienii, fiind firme de spalatorii chimice, în cele mai multe cazuri reușesc să scoată basma curată chiar și conștiința cea mai murdărită.

A crede și a nu cerceta în căsnicie, însemnează să porți coarne și să nu le simți.

Să luăm aminte

la alegerile comunale cum votăm, ca votul nostru să nu se ducă pe apa Sâmbetii.

După noua lege administrativă numai acela care a murit odată are dreptul de vot. Mai au dreptul de vot cei cari nu sunt luși în listele electorale, cei cari nu plătesc dare, cei cari sunt peste hotare, cei cari sau înecat în mare, cei cari caută prin buzunare. Nu vor avea drept de vot cei cari vor îndrăzni să afirme că albul nu e negru, că găina liberală care cântă seara nu va oua dimineața și cei cari n'au fost până acuma pedepsiți.

Sus Marcule !

Dă-i din labe, dina, dana
Că-ți mănacă prota pomana
Că de nu vei mai jucă
Prota te-o evacua
Și-o să fie rău de tine
C'o să dormi pe mărăcine.

In Avrigul nostru azi
Școala stă lângă pârleaz
Cu merindea subsuară,
Vai de ea Școală Normală

Gheorghe Lazar cu suspine
Plânge votul de rușine
Și se sbate'n fundul gliel
De prostia primăriei.

Are prota nost' o boală
El vrea crâsmă nu vrea școală
Crâsmă vrea numai Când... ea
Când...dă, școală nu ar vrea.

Avrigenii-și fac de cap,
Nici în piele nu-și încap
Iar frunțașii, — capi ai lor,
Duc poporul la rozor;
Vorba veche spune multe:
„Peștele la cap se'mpute*.”

* * *

Cam pe la sfântul Ignat
Vin alegerile'n sat,
La comună, la județ
Când se tae porci de preț
Și pornesc la ros guzganii
Și se dau pe țuică banii.

De pe-acuma au pornit
Vameșii la vămuit
Prin orașe și prin sate
După suflete curate,
Și se'mbârligă șobolanul
După voturi cu arcanul.

Ursule, Mărcuțele
Joacă bin' drăguțele
Și pe Margot și pe Vuța
Ca să n'ajungi la Mărcuța,
Căci azi Margot e la școală
Iar Vuța-i cu iia smoală
Și-amândouă merg setoase
Ca s'admire pe Tânase
Ori îți spun de rostul piesii
Dela «Culcușul mireșii».

In Sibiu avem ghiveci
Care s'a cam făcut terci
Și convingerile's scrise
Pe acții sau pe permise
Iar de crezi cumva'ntrun fel
Te înjură-orice mișel

Și începe să-ți dea școală
De afaceri și'nvârteală.

Haida dina dina da
Chiară și 'n Racovița
Să vezi la taica Florian
Cum se face de haram
Și refuză chiar scriul
Par'ar refuza rachiul
Fiindcă de ce-o murit
Fără să fie unit.

Rău făcuși taică părinte
Și ce-ți spun să ei aminte:
Când o fi să vii la Rai
Fără prescuri ori mălai
O să pun pe Sfântu Petru
Să te-arunce-un kilometru
Departa de locul sfânt
Că ce-ai făcut pe pământ
Nu e faptă creștinească
Ci e faptă diavolească.

Chiuitori cu strânsături

Măio, măio scurta'n minte
Tu de-aseară alegi la linte
Și descânți și cânti din gură
Par'că faci de facatură,
Măio. Oprea ți-o venit
Și tu tot nu te-ai oprit,
Linte-a-o prins lugeri în poală
Și tu tot n'ai puso-n oală.

*

Mândro de ti-i marita
Fa și tu ca mumăta
Nu ți lua de cât oer
Apoi mergi pe la coșer,
Când s'or coace burdușei
Barbatul grijește mieii
Și tu-i cânti de dor acasă
Cu flacăii lângă leasă.

*

Lițaveta de pe Ștează
Umblă-acum ca o sfârlează
Și e tunsă ciobănește
Și politica 'nvârtește,
Când la iaz cu maiul spală
E convinsă liberala
Iar când trece peste punte
La Averescani e 'n frunte
Poate sta iia sub pat
Și bărbatul nemâncat
Lițaveta nu-i vadană
Lițaveta-i șobolană.
Și pe-oblojitul ei de om
Vrea să-l vadă mare domn.

Colac și Pupăză

Colac: Votezi tu soațe la alegerile comunale?

Pupăză: Eu să votez? — Crezi tu, că eu sunt popa Mătrăgună ca pentru câțiva franci din fondul corupțiunii lui Duca să-mi dau sufletul dracului?

Colac: Adecă noa, noa! — Nu te prea face tu, cum zice sa-sul, kram! — Cu toată credința voastră în infailibilitate, eu am celit chiar și-n „Patria” nume de preoți d'ai voștri, care, la alegerile din trecut, și-au muiat barba-n oala liberalilor. Apoi ce privește fondul de corupțiuni clericale al lui Constantinescu P. isvoarele, prin care se dau popilor voștri mișoarele, fără ca Unirea, sau Albina, să strige peste sat, încă nu's atât de koscher, cum cugeți tu!

Pupăză: Noi cel puțin n'avem concluse sinodale contra corupțiunii!

Colac: Lucru natural, unde nu's sinoade, aco'o nu pot fi nici concluzii sinodale!

Pupăză: Dar nici călcări de legi sinodale!

Colac: Care va să zică, voi, pe care vă corupe cu câte un

blid prin mijlocirea protopopilor voștri, pentru-că n'aveți lege, care interzice corupțiunea, sunteți infailibili!

Pupăză: Se'nțelege! — Unde furtul nu'i oprit, nime nu se poate pedepsi pentru-că fură! Crezi tu, că dacă Dumnezeu n'ar fi oprit mâncarea dintr'un pom al Raiului, Adam ar fi păcătuit mâncând din acel pom?!

Colac: Ei soațe, „forma non semper dat ess rei”, tu te ții de formă, ca orbul de gard, dar eu te asigur, că forma nu în toate împrejurările dă lucrurilor esență. În cazul nostru de diferență, forma e diferită dar esența e tot aceea. — Pe noi ne conrupe Alecu P. direct, pe voi indirect!

Pupăză: Dar cel puțin metropolitul nostru are mai multă încredere la regim decât al vostru!

Colac: Mâncația-i încrederea împuțită! — adio, eu mă duc la pomană.

Pupăză: Stați-ar pomană'n gât — adio!

Arz'o focal dăscălie!...

Arz'o focal dăscălie,
N'am nici casă, nici moște
Fără numai săracie!
Dar mie nu-mi pasă
Eu sunt după masă
Și la birt și la ospaț
Și sunt șugubaț.

Punga-mi este lată goala
Dup'atâta mare zoala
Cedesvolt din școala'n școala
Dar nimica nu'mi pasă
Tutun am pe masă,
Când n'am ce mânca
Prind zău a fuma.

Cine nu poate s'ajune
Să vină la mine-anume
Și eu îi voi spune:
Că ajunul cum se face
Când n'ai nici pogace,
De nu-i va plăcea
Zică ce va vrea.

Eu sunt dascal cu știința
Cu știința, iscusința,
Câștigate prin silința,
Eu știu ce 'nseamnă «calic»
„Iscusit cum să rabd frig”;
Și mă silesc la «ajun»
Credeți ce vă spun.

Când e coala 'n Carneval
Și eu am un pic de val
Mai mare decât un dea!
Să-mi aleg o puiculița
Ca să-mi fie dăscălița,
Căci rabdând amândoi zău,
Nu ne'ar fi așa de greu!

Și când umblu la peșit
M'arat și eu pricopsit
Și grăesc schimonosit.
Știți limba mai înalțată
— Anume cea cultivată —
Să mă vadă cât plătesc
Secsul gingaș femeesc! —

Iară corfa dacă primesc
Tare nu mă asupresc
Mai am timp ca să peșesc
Ah! eu nu sunt teolog
Casă nu mă 'nsor deloc:
Pot fi dăscăl și celib
Și tot voi fi infalib.

Indignarea Chivei

Chiva către Vuta

Scaraoschi.

Vuțco, Vuțco, tu n'ai fost la Tănase ca să vezi coada veacului.

Soro, dac'ai hi fost ai hi văz't și pe domnișoarele noastre, care se arată sfinte pe uliță, cum stăteau în lojnițele alea și să prăpădeau de răs ascultându-l pe Tănase ăla cu nasu mare și fără firhang la gură. Apăi soro dragă zău dacă nu ti hi tu mai vergură decât ălea de cari ți-am spus. Bată-le sfântu să le bată că le străluceau ochii de bucurie și le apuca tremuriciul când să chiorau firțângăli la ele de câteori Tănase spunea câte-o vorbă plină de tina vieții.

Să-i hi văzută domnul cocârjiți și cu părul cărunt cum băteau din cotoroage și își lingeau buzele când vedeau golicciunea șelilor și a chicioarelor la lepșitele ălea de pe bină, cari și ele sâracele muncesc cu trupul și cu sufletul ca să-și câștige amara de pâine și să desbracă ca să poată câștiga din ce să se îmbrace.

Vuțco, Vuțco, să-i hi văzută acolo golicciunea; Erau mai desbrăcate ca sirămoașa Eva. Pe sămne de aia s'or încărcat cu

puđră peste tot locul ca să acopere buboaiile și tina de pe elc.

D'apăi ce ieșia din gura lor soro! Ai fi intrat în pământ de rușne. Ci-că ălea-s vorbe de pe timpul lui Vodă Caragea.

Săracă lumc. Să strică bucatele și carnea prin gări până să le vie rându să pornească, pe când hoitorile, cari nu le mănca nici căni, vin cu trenul fulger.

Apoi să nu te cmori cu ghemu. .

Hai soro până la Brencăreața să luăm câte-un ștampăl de rachiu în gură, că is cătrănită foc de atâta străcăciune câtă mai e în lumea asta.

De pe vremuri.

O pățanie în sărăturile Ocnei

Ai plecat la târg de vite
Și într'o crăsmă te-ai oprit,
— De stătea-i, Turcule, acasă
Mai bine-ai fi nimerit,

Acasă erai și astăzi
Om cinstit, ca și 'ntrecut,
Nu-ți făcea-i de răs nici satul;
Rămănea-i necunoscut,

Însă pentru-o furculiță
Știi tu, vere la „Central”
Era să-ți rămână dinții...
Iară tu, pe la spital.

Sărmanul Ilie a Gheorghel,
Nașul ce te-a țesalat,
Pentru cinstea ce ți-a dat-o
Și-a dus palma la pansat.

Dar pe tin' Turcule frate,
Eu te rog te sfătuesc:
Pățania dela Ocna
Să-ți fie sfat părintesc.

La birt dacă te vei duce
Altădată, în drumul tău,
Las furculițele 'n pace
Și te du cu Dumnezeu.

Ocna este cam sărată,
Asta o știi mai demult
Dar să-ți sare altul falca...!
Nu m'ași bucură prea mult.

Prost proverb...

Imbogațitul de război Burtaverde intra radios într'un restaurant și cercețând lista de bucate comandă chelnerului o supă. După supă o friptură de purcel, pe care o mântuila moment. Chelnerul îi mai aduce un pui fript care cu oscioare cu tot dispăru în stomacul fără fund al nesaturatului. Rămânându-i mai multe capete de mațe goale mai comandă o friptură de creier. Rumegând la delicioasa friptură, Burtaverde cugetă în sine: — „Mă, da prost o fost ăla care a zis că apetitu vine mâncând... Eu de un ceas de când mănânc, — și apetitu tot nu mi-a venit încă!”

Busuioc.

Bea de necaz.

- *Bei de bucurie, că ți-a murit soacra.*
- *Nu, beau de necaz.*
- *De ce?*
- *Păi a spus popa că ne întâlnim iar pe lumea cealaltă.*

Frecăței

Modestia ți-e dușmană
Când e vorba de pomana
Dar la lucru totdeauna
Ești modest, bată-te bruma.

*

Vrând ca să parvi 'n viață
Te-ai schimbat pe dos, pe
fața
Insa când să-ți lei răsplata
Vezi că altul te-a dat gata.

*

Pentru fața unei dame
Și fațada dela casă
Se aruncă milioane

Când ți-am zis «măgar» în
sala
Ai sbierat și-ai făcut spume...
N'am știut că tu ai boala
Când te strig frumos pe
nume.

*

Are gura ca și fraga
Și ochi negri ca păcatul
Ce folos însă că draga
Nu știe ce-i... aluatul.

*

E nurlie, e frumoasă
Și are pe «vino'ncoace»
Dar când râde nu-ți mai
place

Epitaf

*Aici zace-un avocat
Ce-a muncit și-a asudat;
El la creditori în viață
Le-a spus adevăru 'n față
Iară pe clienții săi
I-a mințit doar pentru... Lei.*

*De-avea și vorbe de aur
S'ar fi 'nchis cu-al său tezaur
Și n'ar fi vorbit cu nime
Făr' doară numai cu sine,
Dar vorba i-a fost cioaie
Și-a trebuit să jupoaie,
Luând câte zece piel
De pe capre, de pe miei.*

CIOCLU.

Pactări și pactizări

*De mă duc în lung și lat
Toți mă 'ntreabă ne'ncetat
De pactăm sau am pactat
S'au dacă am pactizat
Eu le răspund încrunțat
Că de-atâta pertractat
Zău că m'am și săturat.*

*

*Soacra își trimite solii
Fără să-mi trimită polii
Și mă'ntreabă prin răvaș
Dacă mai sunt buclucaș
Și dacă pentru pactare
Putem face pactizare,
Eu mai tare 'n circumstanță
Li răspund dela distanță:
Soacră dragă aș pactă
Dar mă tem că ne-om certa
Și iar să tulbură zarea
De-om începe pertractarea
Mai bine, precum ți-am scris
Facem doar un «compromis»
S'ă vorbim din ani în ani
Numai când ți-oi cere bani
Dar și-atuncea, — să se știe
Prin Radio-telefonie
Și apoi să vezi minunea
Că facem și... fuziunea.*

Şeptilicii

Şi eu ca un Gura-casca
 Aşteptam ca să se nască,
 Dar numai în primăvara
 Când zara rămâne zară,
 Printre miei, printre căpuşi
 Şi vr'o câţiva libaruşi.

Dar de teamă că 'ntre miei
 Or să piară vai de ei
 Au venit, — prin avortare, —
 Libaruşii 'n ziua mare
 Behăind ca nişte miei,
 Dar cu cap de şoricei,
 Fără scutece pe-aici...
 Vai de ei bieţi şeptilicii.

Moţoc.

Educaţie şi în-văţământ.

O lecţie practică ținută de un învăţător-director cu ceferiş-tii pe tren între staţiunile Zam şi Ilia.

Învăţătorul: Vă prezint aici un bilet întreg cu Nr. 382 căci Carnetu nu mi-a sosit dela vizare, şi cu care am mai călătorit până acuma de 9 ori falsificând în totdeauna data, vai nici unul nu mi l'aţi controlat, însuşindu'mi dară dela stat de 8 ori 9 72 Lei pe lângă salariul lunar de 4500 Lei şi pe lângă 15 mii Lei ce îi iau de pe comună afară de 6 jug. pământ cal. I. Care ştie să răspundă pentru osteneală nu merit eu acestea salarii ?

Un călăuz ridică degetul şi răspunde:

— Dta ai zis că: Cârciagul merge la fântână până când se sparge. Fiind că sunt drepte cele-ce ne explici şi fiind-că te preumbli mai mult iată eu mai adaug ca să capeţi încă 200 Lei amendă, iar la gara proximă te dau jos să iau proces verbal.

Învăţătorul cu o faţă acră şi bucos de un așa răspuns, la primul Canton să dă jos pe neobservate şi după-ce trece trenul exclamă: Doară sunt şi eu preot deci am eu minte.

I, B.

Dorinţa ultimă

Da-ţi-ai adus şi nevasta cu tine la oraş, când spunea că vrea să fii mai liber?
 Spunea că are o ultimă dorinţă, să meargă odată la cinematograful şi apoi poate muri. Am adus-o tocmai ca să-ţi se împlinească dorinţa.

Presupunere motivată.

Oare pentru ce se mănâncă mâţa cea bătrână mereu, ca şi caşcavalul tânăr?
 Pentru că ginere!

Stan Vorbălungă.

Cu guvernanții noștri deocamdată țara stă ca directorul Circului cu animalele în cari o intrat râia. D'geaba se dau peste cap toți Dumăraugștii, fiindcă dresorul vistiernic numai poate scoate Leul în arenă în cauza râiei care i-a pleoștit coada și urechile. Inzadar sună muzicanții din instrumente, înzadar vin balet'stele și acrobații cu numeri de atracție, — comedia nu mai are nici un chichirez. Porcul nu vrea să mai joace inteligent, șobolanii de Mare se frământă revoltați și nu vreau să mai scoată bilețele de noroc, Elefantul doarme toată ziua iar cățelușii sunt plini și ei derâie.

*

Decând s'a deschis din nou parlamentul deputații liberali sunt furioși pentru că cei din opoziție tac. Fac și ei ca murea rea, când îi răspunde bărbatul e bună-bucuroasă că are cu cine să certă și e furioasă numai când bărbatul nu-i răspunde nimica.

Averescanii duc politica fără miturilor cari pică dela masa

boerului. Ar vrea și pitearea, dar nu s'ar certă nici cu marele Vizir dela Florica.

Țărăniștii ascut secerile ca să între 'n holda electorală alături de cei cu coasa, înainte de a prinde de veste cei cu Crucea.

A'egerile dela comună sunt ca strugurii vulpei pentru averescani! Nu le dau nici o importanță. Or ști și gregarii tătucului că nic' alegătorii dela comună nu le dau nici o importanță averescanilor.

Liberalii cred într'oa a doua venire la putere.

A mai crezut și danciu că învie dada, dar a rămas cu credința.

Experiența e doica înțelepciunii, dar și lipsa capului se simte adesea în picioare. Au ei liberalii experiență, deci pot sugera din ugerile băncilor lor și după ce vor fi înfărcați dela buget, dar lipsa capului se va resimți în picioarele, cari vor porni contra voinții trupului, în momentul înfărcării.

Atunci o să înceapă sezonul voiajilor politici cari vor pune în cufărașe tot bagajul lor intelectual și vor porni să-și îmbie serviciile.

Știri telegrafice

Agenția: Tepeleș

aduse în cârcă de „Calicul”

Racovița. Popa dela Racovița și cu cardinalii săi și au arătat rugina pe față, când n'au lăsat să se îngroape în cimitir un mic copilăș ortodox. Tot în urma atitudinii și apucăturilor lor, majoritatea sătenilor sunt pocăiți, numai ca să nu mai asculte minciunile prea credinciosului lor cioban sufletesc.

Avrig Ciula Cerbului și Chimu vor candida pentru a fi aleși în primărie, că ei singuri știu numai, că dacă s'ar da toată apa de pe râu pe iaz ar fi apă destulă și uzina ar put a lumina tot satul nu numai sanatoriul cu nemțăriile.

Bungard. Din cauza toamnei lungi aici a început iară să cânte...Cucu. Bungărzenii zic că-i semn rău când cântă Cucul toamna.

Săliște. Războaele harnicului dascăl Crișan nesosind la vreme, Săliștenii și-au făcut ei singuri războiu. Dar lucrul e ca la început și merge cam încurcat țesutul; Când să facă pânză naționalistii, cei câțiva liberali vin de o încurcă iar când o încurcă liberalii, naționalistii nu vreau s'o descurce.

Poiana. Dascălul Munteanu a prins în tinda primăriei un cloșan și a vrut ca să l'omoe. Noroc cu primaru care l'a oprit să comită acest fioros fraticid.

Deva. Ovreașul Laufer a fost declarat de dl revizor Anastasiu cel mai mare apărător al Românilor. Astfel s'au dat ordine în consecință, ca dnii învățători să nu meargă la nici o librărie românească, decât la Laufer.

București. Ministerul de finanțe, contrar așteptărilor funcționarilor, e aplicat a mări leafa funcționarilor cu atâta ca să-și poată mări șerparele și să-și poată pune în funcțiune și celelalte mațe, care până acuma nu aveau cu ce să le umple.

Librăria Săteanului

Tipografie. — Legătorie. — Editură.

Sibiu, Str. Pintenului 1 (vis-à-vis de liceul „G. Lazar“).

**e complet tasortată cu toate cărțile
școlare pentru clasele primare
:- și secundare :-**

Cărți ajutătoare pentru dñii învățători. Hărțile continentelor pe pânză, tablouri intuitive de toate felurile. Mare depozit de caete de diferite mărimi. Blocuri de desen, caete de desen, maculatoare, cretă, compase, penițe, creioane.

Domnii înv. la comande mai mari, — primesc rabat.

**Depozit de engros pentru domnii co-
:- mercianți cu reduceri însemnate. :-:**

Liniale, bureți, sugativă, tamponane, călimări pentru școlari, mape de caete, ghiozdane, penale, herbare teuri, echere, cu un cuvânt toate articolele de papetărie necesare școlilor și elevilor cu prețuri avantajoase.

**Când veniți în Sibiu, înainte de a
cumpăra articole pentru școală și
cărțile necesare, dați pe la**

„Librăria Săteanului”

**(vis-à-vis de liceul George Lazar)
pentru a vă informa asupra celor
necesare.**